

DONCS
AIXÒ

MARCEL·LÍ
BORRELL

Miserables

Com cada 15 d'agost, felicitava la mare al cementiri de Lleida on descansa junt el pare. Sosté **Joan Coromines** al Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana que el mot cementiri prové del llatí 'coemetèrium', és a dir, dormitori. Així, els cementiris són la Ciutat dels Difunts. Allí dormen els que no es valen per si mateixos. Una ciutat dins l'altra ciutat dels vius. Atès que la Lleida dels Vius Vividors és ciutat bruta i desendregada, no ens hauria d'estranyar que el cementiri també ho sigui. En les ja habituals cròniques de Diego Aránega a **LaMAÑANA**, resta per a sentència la mesquina actitud del tripartit que potineja la Paeria. Miserable per la brutícia i deixadesa que campen en el cementiri municipal. Segons testimonis de persones que hi treballen, les brigades de neteja brillen per l'absència. Per arrodonir la misèria, cal observar el silvestre aparcament que llueix el nostre cementiri amb clots i tolls que una empastifada de ciment no dissimula. Si en tingués, de vergonya li cauria la cara al **Toni Postius** responsable d'urbanisme. Al **Mike Pueyo**, xèrif d'aquest O.K. Corral, li convindria més vetllar el somni dels morts, que no pas els deliris zombis independentistes. Així, el patètic cementiri vessa fulles i paperassa. Mentrestant, l'Ajuntament, de vacances. R.I.P.